

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 12.

V Ljubljani 1. decembra 1884.

Leto XIV.

Prečastitemu, Prevzvišenemu Gospodu, Gospodu

D^r. JAKOBU MISIJI

novemu

Knezeškofu Ljubljanskemu.

Prni premérili svet apostoli so dvanajstéri,
 Kristov oznanjali uk slepim na duhu ljudém.
 Niso imeli blagá, časti si niso iekali,
 Toda ogreval srcé svete ljubezni je žar,
 Koder vodila jih pot, zašelo življenje se novo,
 Laž in zmota beži, klanja rešnici se vse.
 Vaede v vladareki prestol pravica se mesto krivice,
 Strašni sovražniki zdaj sagajo bratsko v roké,
 O ti preblaženi čas, da nikdar ne bil bi izgini!l
 Oznanovalci mirú, o da posékla vas smrt!
 Toda kaj pravim? — saj še živite možjé apostolaki,
 Mnogoštevilen vaš rod vodi do konca nas dni,
 Tebe, visoki Gospodi sam Bog je poklical v vladiko,
 Da nam boš kažipot, Kristove orede pastir.
 Sréni pozdravi povaod, Premilostni!l Tebi donijo,
 Tvoje čestito imé Kranjec izráka e častjé.
 Klanja naproti hiteó slovenska se varna Ti oreda,
 Da Ti srečo dari, prosí goreóe Bogá.

S krepko, mladétno rokó izročeno ei veslo prijemaš,
 Ne straši Te vihár, srce navdaja pogum.
 Bratovski mir in ljubezen nam Krist na svet je prinesel,
 Tega učil nas boš Ti, ker ei namestnik njegov.
 Svojim rojakom roják, vodnik in prijatelj nam bodi,
 Kaži v dolini solzá pravo stezò do nebá.
 Nate z zaupanjem zrè mladina, o duše nedolána,
 Kterim darove Duhá svetega bodeš delil.
 Umen jim boš vodnik v nevarnoetih, zmotah življenja,
 Vseh jih napadov braneš vzvišen kazoč jim namén.
 V „Vrteci“ zbrana mladóet ljubezni Ti trga ovetice
 Ter Ti poklanja jih v dar kakor ósetu otrók.
 V krogu vrtečò se pred Tabo gorké Ti kliše pozdráve:
 „Mnogo, prav mnogo naj let milcetni Bog Te živi!

Fr. Krek.

S a n i.

amnik je bil imovit trgovec; živel je v velikej lepej hiši z ženo in dvoje otročiči: Franekom in Dragutinko. Bilo je o božiču. O kako sta se Franek in Dragutinka veselila lepih božičnih praznikov in lepih daril, a najbolj sta se veselila, ker jima je oče obljubil, da se na božič odpeljejo v bližnji trg k dedu, pri katerem bodo ostali do večera drugzega dne. Tudi tam so bili otroci, in zato sta se Franek in Dragutinka veselila, ker sta vedela, da se bodo prav prijetno zabavali in igrali. Ali človek misli, Bog obrne. Takó je bilo tudi tukaj. Na sveti večer je bilo pod božičnim drevcem vse polno najlepših stvari; razven lepih in dragocenih igrač sta dobila Franek in Dragutinka v velikej, lepej škatli tudi najboljših slaščic, kolačkov, jabolk, orehov in drugih takih stvari.

„O mati!“ reče Franek, „kdaj bova snedla toliko sladkih kolačkov?“